

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Sociálnej poisťovne**, so sídlom v Bratislave, pobočka Košice - okolie, Košice, Tr. SNP č. 61, proti povinnému **J. s.r.o.**, so sídlom v Č., **o vymoženie 1 483,37 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 1 Er 1370/2002, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. P. M., Exekútorový úrad so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. apríla 2011 sp.zn. 6 CoE 98/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice - okolie uznesením z 20. mája 2010 č.k. 1 Er 1370/2002-15 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil s tým, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté osobitným uznesením. Neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie odôvodnil poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že povinný v priebehu exekúcie zanikol bez právneho nástupcu. Uvedené uznesenie sa stalo právoplatným 10. júna 2010.

Okresný súd Košice - okolie uznesením z 27. septembra 2010 č.k. 1 Er 1370/2002-20 oprávnenej uložil povinnosť v lehote 15 dní zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,87 €. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci bola exekúcia právoplatne zastavená. V zmysle § 203 Exekučného poriadku v znení do 31. januára 2002 zaviazal na náhradu trov exekúcie oprávnenú, pričom priznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 39,87 € oproti exekútorom uplatnenej výške 61,98 €.

Proti uvedenému uzneseniu podala odvolanie oprávnená. Krajský súd v Košiciach uznesením z 26. apríla 2011 sp. zn. 6 CoE 98/2010 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal; účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol toho názoru, že oprávnená nezavinila zastavenie exekúcie, nemohla dôvod zastavenia exekúcie ani predvídať. Samotná skutočnosť, že povinný stratil spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania (a nemožno mu preto uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie), nemôže mať za následok uloženie povinnosti nahradiť trovy exekúcie oprávnenej, lebo Exekučný poriadok v § 213 presne stanovuje podmienky, za splnenia ktorých možno uložiť oprávnenému nahradiť trovy exekúcie a pod tieto podmienky nemožno subsumovať skutočnosť zániku povinného a túto automaticky pripísať nedostatočnej opatrnosti oprávneného pri vedení exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa. Namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Nesúhlasil s právnou úvahou odvolacieho súdu v otázke zavinenia oprávneného v súvislosti so zastavením exekúcie. Bol toho názoru, že prijať správny právny záver o tom, že oprávnená nezavinila zastavenie exekúcie bez náležitého skúmania jednotlivých pojmových zložiek pojmu zavinenie, nie je možné.

Oprávnená vo svojom vyjadrení navrhla, aby dovolací súd dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p.

Hoci v danom prípade ide o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania podľa tohto zákonného ustanovenia neprichádza do úvahy.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú totiž vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Neexistuje žiadne ustanovenie právneho predpisu (ani iný relevantný dôvod), ktoré by osobitne vyňalo trovy exekúcie spomedzi trov konania podľa § 137 O.s.p. Napokon, konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011) a nie je dôvod sa od nej odchýliť.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie, t.j. napáda uznesenie o trovách exekučného konania. Dovolanie súdneho exekútora preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Dôvodné nie sú ani námietky súdneho exekútora, ktoré treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní účastníkom trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. januára 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová